

(דף קכ"ט ע"א) אלא אצטריו למנפל על אנפיו. מאי טעמא. בגין דההיא שעתא שעתא דשמושא
הו, ובעי כל בר נש למכסר מקמי מאריה, ולחפאי אנפוי בכסופא סג, ולאכללא נפשיה בההוא
שמושא דנפשו, דאתכליל ההוא אדרא מעילא ומתתא בנפשו ורוחיו. כדון גזון אחרא, דנחית
לתתא, קאים ואחיד בשפולי דהאי אדרא.

וכרזא נפיק וקארי ואמר, עלאין ותתאין אסהידו סהדותא, מאן איהו דעביד נפשאן וזפי לחיבא,
ההוא דעטרא (ס"א דאתחזי לאעטרא ליה, בעטרא) דמלכותא על רישיה, ההוא דאתחזי לעאלא השתא
קמי מלכא ומטרוניתא, דהא מלכא ומטרוניתא שאלי עליה.

כדון אזדמן תרין סהדין, מאינון עיני יי' דמשטטי בכל עלמא, וקיימין פתר פרגודא, וסחרן
סהדותא דא, ואמרי, הא אנן סהדין על פלגיא בר פלגיא. זכאה חולקיה, דהא אבוי ידבר בגיניה
לטב. דא איהו עביד נפשו לתתא, נפשאן דחייבא דהו מסטרא אחרא. כדון אתיקר קדשא
בריה הוא בחדוה שלימתא.

ביה שעתא אזדמן חד ממנא, דאיהו גזפרא על דיוקנין דצדיקיא, כרזא דשמושא דאתוון,
דאתקרי כרזא יהודי"עם, בכתרא דשמושא דשמא קדישא. ורמיז קדשא בריה הוא לההוא
ממנא, ואייתי דיוקניה דההוא בר נש דעביד נפשאן דחייבא וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא.
ואנא אסהדנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעתא מסרין ליה ההוא דיוקנא. דהא לית לך
כל צדיקא בהאי עלמא, דלא תקיק דיוקניה לעילא, תחות ידא דההוא ממנא. ומסרין בידיה
שבועין מפתחן דכל גנזיא דמאריה בהו. כדון מלכא בריה לההוא דיוקנא, בכל ברפאן דבריה
לאברהם, פד עבד נפשאן דחייבא.

וקודשא בריה הוא רמיז לארבע משרין עלאין, ונטלין לההוא דיוקנא, ואזלין עמיה, ואיהו
עאל לשבעין עלמין גניזין, דלא זכי בהו בר נש אחרא, בר אינון גניזין לאינון דעבדי נפשיהון
דחייבא. ואלמלי הו ידעי בני נשא, פמה תועלתא וזכו (גרמי לצדיקיא) וזכאן בגינייהו כד זכו להון.
הו אזלו אבתרייהו, ורדפי לון כמאן דרדיה פתר חזין.

מספנא זכי לבני נשא בכמה טבאן, בכמה גניזין עלאין, ולאו איהו כמאן דזפי בחייבא. מה בין
האי להאי. אלא מאן דאשתדל בפתר מספנא, איהו אשלים חזין לנפשיה, וגרים ליה לאתקיימא,
וזכי בגיניה, לכמה טבאן לההוא עלמא.

ומאן דאשתדל בפתר חייבא, איהו אשלים יתיר. עביד לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתכפא,
ולא שלטא, ואעבר ליה משלטנותיה. עביד דאסתלק קדשא בריה הוא על פריסי יקריה. עביד
לההוא חייבא, נפשא אחרא. זכאה חולקיה.

גוונא אחרא, דאתחזי ולא אתחזי, בשעתא דמטאן ישראל לקדושה דסידרא, כדון האי גוונא
דגניז, ונפיק, בגין דהאי איהו קדושתא דקא מקדשי ישראל יתיר על מלאכי עלאי, דאינון
חברים בהדיהו. והאי גוונא נהיר ואתחזי בשעתא דישאל מקדשי קדושתא דא, (נ"א דהא מסיימי

ישראל עד לא ישגחון וכו') עד דמסיימי ישראל, בגין דלא ישגחון מלאכים עלאין, וענישו לון לעילא, ולא יקטרגון עליהו.

כדין פרזא נפיק ואמר, עלאין ותתאין אציתו, מאן איהו גם רוחא במלי דאורייתא, מאן איהו דכל מלוי בגין למגבה במלי דאורייתא בגין דתנינן, דבר נש בעי למחוי שפיל בהאי עלמא במלי דאורייתא, דהא לית גבהו באורייתא, אלא בעלמא דאתי.

בקדושתא דא, בעינו לאסתמרא, ולאגנא לה פיננא, בגין דנתקדש גו קדושה ברישא ובסופא. יתיר מאינון קדושן דאמרי בהדן מלאכי עלאי. קדושה דאנון מקדשי בשבחה דאנון משבחון למלאכי עלאי, ובגין שבחה דא, שבחין לן למעאל גו תרעי עלאי, ועל דא אנון אמרין קדושה דא (דף קכ"ט ע"ב) בלשון הקדש, ושבחין לן ברחימו, למיעל תרעין דלעילא, מגו דאנון משבחין לון בסדורא דלהון. (ס"א דילן) ובגין כה, אנון נטלין קדושן יתיר, ועאלין תרעין עלאין.

ואי תימא רמאותא היא. לאו הכי. אלא מלאכי עלאי אינון קדישין יתיר מינו, ואינון נטלי קדושתא יתיר, ואלמלא דאנון נטלין ומשכין עלן קדושאן אליו, לא ניכול למחוי חברים בהדיהו, ויקרא דקודשא בריה הוא לא ישתלים עילא ותתא בזמנא חדא. ועל דא אנון משתדלין למחוי עמהון חברים, ויסתלק יקרא דקודשא בריה הוא עילא ותתא בזמנא חדא.

קדושה די בסופא, איהי תרגום, פמה דאוקימנא. ודא אפילו יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישן אחרא.

ואי תימא, הא קדושתא דקדיש, דאיהו תרגום, אמאי לאו איהו ביחיד. תא חזי, קדושתא דא, לאו איהו כשאר קדושאן דאינון משלשין. אבל קדושתא דא, איהי סלקא בכל סטרין, לעילא ותתא ובכל סטרי מהימנותא, ותברא מנעולין וגושפנקון דפרזלא, וקליפין בישיין, (ס"א ודא איהו שבחה דאסתלק ביה יקרא דקודשא בריה הוא יתיר משבחה אחרא. ואסתלקו דא יתיר מפלא, מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאתרפאי סטרא אחרא ולאסתלקא) לאסתלקא יקרא דקודשא בריה הוא על פלא, ואנון בעינו למימר לה בלישנא דסטרא אחרא, ולא תבא בחילא תקיף, אמן יהא שמייה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, ויסתלק קדשא בריה הוא ביקריה על פלא. וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא, קדשא בריה הוא אסתלק ביקריה, ואדבר לבנוי, ואדבר לשמייה. ובגין דקודשא בריה הוא אסתלק ביקריה בקדושתא דא, לאו איהו אלא בעשרה.

ובלישנא דא, על פרחיה דסטרא אחרא אתכפאי, ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקודשא בריה הוא, ותבר מנעולין וגושפנקון ושלשלאן תקיפין, וקליפין בישיין, ואדבר קדשא בריה הוא

לְשִׁמְיָהּ וְלִבְנוֹי. וְכַאֲשֶׁן אֵינֶנּוּ עִמָּא קַדִּישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לָן אוֹרֵייתָא קַדִּישָׁא, לְמִזְבֵּי
בְּהָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחִבְרֵיִיא, וְכַאֲשֶׁן אַתְּוֹן לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְכִינּוֹן דִּשְׁרִינּוֹן מִלִּין דְּכִתְרָא דְמַלְכוּתָא
עֲלָאָה אֵימָא אֲנָא בְּגִינֵיכּוֹ (נ"א בְּגִוּוֵיכּוֹ) וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לָכוֹן אֲגָרָא בְּהַהוּא עֲלָמָא. וְהַהוּא
הַבֵּל דְּפּוּמֵיכּוֹ, יִסְתַּלַּק לְעֵילָא, כְּאִילוֹ אַתְּוֹן מִתְעָרִין מִלִּין אֲלִין.

פְּתַח וְאָמַר (שְׁמוֹת כה) וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. הַאי קָרָא אִיהוּ לְסִטְרָא
עֲלָאָה, וְאִיהוּ לְסִטְרָא תַתָּאָה. אִיהוּ לְסִטְרָא עֲלָאָה, בְּסִטְרָא דְקוּדְשָׁה. וְאִיהוּ לְסִטְרָא תַתָּאָה,
בְּסִטְרָא אַחְרָא. תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, שְׂאֲרֵי לְמַבְרֵי מְסִטְרָא דְכֶסֶף, אֲרֵי
דְאִיהוּ יְמִינָא, בְּגִין דְּהַהוּא כֶסֶף הוּא מְלַעֲיָלָא. וּבְעוֹבְדָא דְמִשְׁכָּנָא, דְאִיהוּ כְּנֻנָא דִּילֵיהּ, שְׂאֲרֵי
מְסִטְרָא דְשְׂמָאלָא, וְלִבְתֵּר מְסִטְרָא דִּימִנָא. בְּגִין דְּמִשְׁכָּנָא מְסִטְרָא דְשְׂמָאלָא הוּא, וְעַל דָּא
שְׂאֲרֵי הַכָּא מְסִטְרָא דְשְׂמָאלָא, וְהַתָּם מְסִטְרָא דִּימִנָא, וְזֹאת הַתְּרוּמָה וְגו'.

וּבְתִיב (תהלים נה) עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים וְגו', הַאי קָרָא אוּקְמוּיָהּ וְאַתְמַר, אֲבָל הַכָּא עֵדֵן עֵדֵנִין הוּא
דְּעֲלוּתָא דְכָל יוֹמָא. וְחִבְרֵיִיא אַתְעָרוּ בְּהִנֵּי תַלְתַּת זְמַנִּין. עָרַב, דָּא הִיא אֲסַפְקָלְרִיָּא דְלָא נִתְהַרָא.
וּבִקֵּר, דָּא הִיא אֲסַפְקָלְרִיָּא דְנִתְהַרָא. וְצִהְרִים, (לֹא הִיא אֲתֵר דְאֲתֵרֵי חֲשָׁה, אֲלָא אֲתֵר אִיהוּ דְקִימָא בֵּין הָאֵי לְהָאֵי,
אֲבָל זְמַנָּא דְעֲלוּתָא דְמִנְחָה) אֲתֵר דְאֲתֵרֵי חֲשָׁה אִיהוּ, דְאֲחִיד בְּעָרַב, וְקִימָא דָּא עִם דָּא.

וּמָה דְאַתְמַר צִהְרִים, דְאִיהוּ תוּקְפָא דְשְׁמִשָׁא. לִישְׁנָא מְעֲלִיא נְקֻט. וְהַכִּי אִיהוּ אֲרַחָא, לְבַר נֶשֶׁ
אוּכְּם,